

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 93

číslo: 19

12. května 2013

Cena: 8 Kč

NOVÝM BISKUPEM KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZE BYL ZVOLEN BRATR PAVEL PECHANEC

V sobotu 27. dubna se konalo diecézní shromáždění královéhradecké diecéze a rovněž mimořádné volební shromáždění, jehož hlavním cílem bylo zvolení nového biskupa/biskupky.

Výběr kandidátů, kteří by splňovali předepsané církevní normy a byli lidsky i profesionálně přijatelní, omezoval velmi plachý přístup většiny oslovených k jejich možné kandidatuře. Nakonec se do „posledního kola“ dostali dva duchovní. Sestra **Olga Líbalová** (duchovní v Hronově) a bratr **Pavel Pechanec** (duchovní z Českého Dubu).

Právě oba zmínění kandidáti sloužili pod vedením dosavadního biskupa bratra Štěpána Kláska bohoslužbu. Štěpán Klásek posloužil přítomnému shromáždění kázáním a také vedením eucharistické části naší liturgie.

V kázání bratr biskup Klásek zdůraznil váhu *Boží přítomnosti i jeho vůle při jakékoli křesťanské činnosti.*

Nechť bude zvolen kdokoli z kandidátů, uvedl bratr biskup, vždy musí svoji činnost vztahovat k Ukřižovanému a Vzkříšenému Pánu Ježíši Kristu. Každý pastýř je nejen duchovním, ale i pedagogem, rodičem, psychologem a vychovatelem. A pes-

trost služebných rolí by měla být v církvi zachována i nadále.

Po první přestávce došlo k první významné volbě. Poté, co byli zvoleni zapisovatelé, sčítatelé a byly splněny další formální požadavky našich řádů, došlo ke schvalování jednotlivých kandidátů královéhradecké diecéze do ústřední rady, církevního zastupitelstva, diecézní rady a do Institutu evangelizace a pastorace. Do jednotlivých orgánů byli zvoleni tito duchovní a laici: **Pavel Tuček**, **Roman Zejda** (ústřední rada), **Jan Rokyta** a **Jiří Plhák** (církevní zastupitelstvo), **Aleš Tomčík** (diecézní rada), **Henrieta Zejdová** (dozorčí rada Institutu evangelizace a pastorace). Z kandidátů se rozhodl přímo oslovit shromáždění br. Pavel Tuček, který přítomné seznámil s průběhem a výsledky Adventní petice a přihlásil se k reformním silám v naší církvi.

Po úspěšném hlasování si vzal slovo bratr biskup Klásek a v pěkné řeči shrnul své čtrnáctileté působení v roli biskupa, vyjádřil lítost nad tím, co se mu jako člověku nepovedlo, a poděkoval všem a především Bohu za to, co snad bylo pro církev prospěšné. Nutno zdůraznit, že po jeho řeči následoval dlouhotrvající a zce-

la upřímný potlesk více než stovky členů shromáždění. Posléze bratr Klásek poděkoval odstupujícím členům ÚR královéhradecké diecéze bratru Vaňkovi a sestře Šlězové za jejich práci pro diecézi a pro církev. Dalšími důležitými body našeho shromáždění bylo schválení hospodaření za rok 2012, souhlas s rozpočtem na rok 2013, schvalování bratrské svépomoci, projednávání výzvy olomoucké diecéze ve věci znovupřehodnocení výsledku jednání zástupců diecézy o finanční sumě, kterou ta či ona diecéze dostane na každý rok, a další body jednání. Velmi důležitá byla také zpráva bratra **Jiřího Musila** na téma *Financování státu a církve po přijetí tzv. restitucí*. Br. Jiří Musil nastínil některé důležité body, jimiž se bude muset církev již dnes i v budoucnu vážně zabývat. Po jeho vystoupení proběhla zajímavá diskuse, která ukázala naléhavost řešení otázek spojených s událostmi posledních měsíců, vztahujícími se k „odluce státu a církve“ v ČR.

Po přestávce se konalo mimořádné volební shromáždění, kdy nastal dlouho očekávaný okamžik volby nového biskupa/biskupky královéhra-

decké diecéze ČČSH. Bratr Martin Klofáč seznámil duchovní i laiky s důležitými formálními požadavky biskupské volby, které jsou kladeny na volitele a zaručují objektivní a legální volební proces.

Ještě jednou se představili oba kandidáti. Sestra Olga Líbalová i bratr Pavel Pechanec naznačili v krátké řeči vlastní představy o své úloze v případné roli biskupa/biskupky. Oba se

shodli na tom, že církev vstupuje do nesmírně složitého období, neboť počty jejích členů klesají a ekonomická situace bude v budoucnu více a více souviset s naší soběstačností. Ta bude do značné míry závislá na naší schopnosti vytvořit fungující restrukuralizovanou církev, v níž spolu musí spolupracovat laici i duchovní na jedné straně a duchov-

Dokončení na straně 3

NOVÝM BRNĚNSKÝM BISKUPEM ZVOLEN JURAJ DOVALA

V sobotu 27. dubna se v Husově sboru v Brně v Botanické ulici sešlo diecézní shromáždění k volbě šestého biskupa brněnské diecéze.

Necelých sedm desítek delegátů stálo před nesnadným úkolem vybrat nástupce dosavadního biskupa, všeobecně ctěného ThDr. Petra Šandery, který dal s předstihem najevo, že novou kandidaturu po čtrnácti letech v úřadě nepřijme.

Z vyhledávacího řízení ve vikariátech vykristalizovala skupina kněží, o nichž volitelé usoudili, že by mohli zaujmout místo respektovaného biskupa Šandery, a z nich vzešlo volební terno v sestavě Juraj Dovala, Petr Němec a Lubomír Pliska. Protože posledně jmenovaný, vikář východo-

moravského vikariátu a farář v Kvasicích, otevřeně deklaroval, že kandidaturu přijímá jen proto, aby se formálně vyhovělo liteře řádů církve, soustředila se pozornost delegátů shromáždění na ostatní dva: Juraje Dovalu, který sloužil jako farář v Lounech, Košicích a od roku 2005 v Hodoníně, a Petra Němce, jenž působil od roku 2000 jako farář v Třebíči a od roku 2004 slouží jako vojenský kaplan letecké základny v Němčisti nad Oslavou.

Rozprava před volbou ukázala rozdílnost důrazů a názorů obou favoritů na budoucí směřování diecéze i nemalou míru uznání, jemuž se oba bratři kandidáti mezi delegáty těšili. Jejich většina se v samotné volbě přiklonila

k Juraji Dovalovi: 35 hlasů pro něj oproti 25 hlasům pro Petra Němce znamenalo zvolení šestého brněnského biskupa již v prvním kole. V osobě devětatřicetiletého Juraje Dovaly se brněnské diecézi dostává pastýře myšlenkově spřízněného s pozhnaným dilem svého předchůdce, celé církvi pak historicky prvního biskupa nečeské, konkrétně slovenské národnosti. Pro církev, která si při svém vzniku před téměř sto lety vetkla do názvu přídomek československá, je to okolnost vpravdě symbolická. **Stvrzena byla instalací nového brněnského biskupa při slavnostních bohoslužbách 8. května v brněnském sboru v Botanické ulici.**

Marcel Sladkowski

Liturgie v Husově sboru v Brně vedli (zleva) biskup Petra Šandera, patriarcha Tomáš Butta a trojice kandidátů Juraj Dovala, Lubomír Pliska a Petr Němec. Foto Pavla Roupcová

SVĚT KNIHY 2013

V Praze se uskuteční další ročník mezinárodního knižního veletrhu a literárního festivalu Svět knihy Praha 2013. Devatenáctý ročník tohoto setkání vydavatelů, knihkupců a milovníků literatury proběhne ve dnech 16. – 19. května na tradičním místě, tedy na Výstavišti v Praze - Holešovicích.

Během čtyř dnů se návštěvníci mohou seznámit s takřka kompletní českou produkcí. Každý ročník veletrhu má svého čestného hosta: v letošním roce jím bude Slovensko, které s motem „(po)čítajte s nami“ chystá pro návštěvníky atraktivní program zahrnující čtení slovenských autorů, výstavy, debaty i zajímavé soutěže.

Součástí veletrhu jsou doprovodné literární festivaly: „Rozmanité cesty poezie, Čteme jedním dechem aneb když se řekne bestseller a Blogger spisovatelem, spisovatel blogerem.“

Organizátoři se letos chtějí zaměřit na poezii, připravovaný program čítá desítky pořadů a jmen našich i zahraničních básníků, performerů či představitelů slam poezie. Zároveň s pořady bude probíhat i poetický minifestival v kavárnách Liberál a Divus poblíž Výstaviště. Pro návštěvníky se rovněž chystá na sobotu 18. května večerní koncert *Básníci v notách*, kde vystoupí řada známých muzikantů, kteří zhudebnili poezii. Verše zazpívají například Vladimír Mišík, Zuzana Homolová a Jan Burian.

Téma *Bloger spisovatelem, spisovatel blogerem* reflektuje současný fenomén blogu a blogerů, v tomto případě zaměřených na literaturu a knihy. Diskusi na dané téma připravuje blog iDNES, jehož tváří je spisovatelka Iva Pekárková.

Knižní veletrh je dobrým tipem pro celou rodinu, pro všechny věkové kategorie... Rodiče, ponořte se do světa čtení se svými potomky!

Děti dnes nečtou. A čím je to vina? Autorů, vydavatelů, škol, rodičů nebo dětí samotných? Kdybychom se zamysleli, asi bychom našli díl viny u všech těchto skupin. Autorů formátu Julese Verna či Jaroslava Foglara, kteří by psali s ohledem na zájmy dnešních dětí, zase tak mnoho není. Vydavatelé musejí mít zisk a nejlépe se prodávají kuchařky. Učitelé se jistě snaží, ale přesto v povinné četbě zůstávají díla sice klasická, ale pro dnešní malé čtenáře poněkud zastaralá. A rodiče? Práci si nosí i domů, a tak maminka dětem před spaním místo čtení z knížky raději pustí pohádky na DVD. Všechny uvedené „viny“ se dají pochopit a logicky odůvodnit. Navíc mají dnešní děti více možností zábavy, než měly předchozí generace.

Dětská čtenářská nejsou sci-fi, ale existují! A není jich málo. Jak ukázaly besedy s autory, ilustrátory i různé soutěže na předchozích ročnících veletrhu, dnešní děti o literaturu stojí. Jde sice jen o malý vzorek, ale vidíme, že „vina“ bude přece jenom v nás dospělých. Chceme-li, aby se tištěné knihy neztratily z povrchu zemského, musíme si najít čas s dětmi číst. Podle

Dokončení str. 3

Pastýř nebo ekonom

Před několika dny jsme v Brně zvolili nového biskupa. Jsme velmi vděční za vše, co vykonal stávající bratr biskup – za duchovní úroveň diecéze, řádné vedení, spolehlivost a mravní integritu, směřování diecéze christocentrickým biblickým směrem při zachování tradic a věrouky církve. Bylo by toho víc, zač je možné bratru Šanderovi poděkovat. Specifická duchovní cvičení, osobní přístup k jednotlivcům v naší diecézi...

Ještě než došlo k nové volbě, zamýšlel jsem se nad tím, jaký by měl být tento biskup. Dospěl jsem k názoru, že ho lze charakterizovat dvěma slovy – PASTÝŘ a SPRÁVCE.

a) *Domnívám se, že biskup má být pro ostatní členy církve především pastýřem. Má mít duchovní vizi, kam má směřovat konkrétně naše diecéze v této době a společnosti. Měl by být pastýřem svých podřízených – farářů, jáhnů, kazatelů, pastoračních pracovníků – ti nejvíc potřebují svého „zповědníka“, rádce, přítele a člověka, na kterého se mohou obrátit se svými starostmi. Laici se obrací na svého faráře, na koho se má obrátit jejich farář? Na svého nadřízeného, především na biskupa. V osobních, rodinných starostech, ve starostech se členy obce, radami starších, při téměř neřešitelných sporech s kolegy, při svém všelijakém „vyhoření“. Měl by vědět skrze Ducha svatého, co Bůh říká své církvi; měl by se také vyjadřovat k palčivým problémům společnosti, v níž žijeme. Měl by to být bibliista a modlitebník. Otvírat věci skryté, aby byly řešeny a vyřešeny. Vědom si, že jsme na cestě a že církev je, nebo by měla být, dynamická, ne statická. Pavel psal do svých sborů a navštěvoval je. Vedl je, miloval a vykonával kázeň.*

b) *Správce. Církevní restituice nás přivádějí do nové situace. Biskup by měl být výkonným manažerem – pokud není takto sám založen, měl by mít poradce, tým finančních odborníků, vědět, jak nakládat s financemi, do čeho investovat tyto zdroje, kde ukládat talenty, které by měly svůj efektivní výnos. Fond finanční rezervy, záchrany nebo jak to nazývat .... Měl by umět řešit otázky financování náboženských obcí, stav, kdy jedny jsou soběstačné a druhé těžko „živoří“ s malým přísunem financí. Měl by znát obdarování – charisma jednotlivého faráře i specifikaci náboženské obce.*

Chtělo se mi napsat jako třetí bod – diplomat. Obratný člověk, který dokáže integrovat mnohost pohledů a proudů, být rozhodčím ve sporech mezi faráři a radami starších, tlumit vášně či naopak rozdmýčkat oheň Ducha tam, kde se rozhoří! Diplomata? Ne, spíše mě napadá slovo moudrost. Biskup by si měl vyprosít od Hospodina MOUDROST. Církev má spět od AKTUÁLNÍHO K IDEÁLNÍMU. Což vždy vede k napětí, ale pokud rezignuje na ideál – prvotní církve, přání otců zakladatelů a teologů církve – to AKTUÁLNÍ se ještě více zhorší...

Věřte mi, že se nad těmito otázkami zamýšlím jako člověk, který přišel z jiných denominací, ČCE, baptistů, Armády spásy; současně je také absolventem HTF UK – oboru husitské teologie a je vysvěceným knězem církve. Současně zná své pády i Boží výšiny a své úspěchy v evangelizaci, v duchovním vedení obce i praktickém administrativním vedení v Třebíči. Mohu se dívat s jistým nadhledem věkovým i nadhledem příchodního z jiné denominace a s ekumenickým záběrem vztahů brněnských křesťanů. Současně si pokorně uvědomuji naše lidské omezení. I nového biskupa a těžké situace ve společnosti a především v naší církvi. Petr Mečkovský

Z kazatelského plánu

VI. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH

Hospodine, slyš můj hlas, když volám. Mé srdce si opakuje tvůj výzvu: Hleďte mou tvář. Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukryvej. Aleluja!

ŽALM 27,7.8.9

První čtení: Skutky 16,16–31

Tužby velikonoční (IV):

2. Aby dobrý Bůh, který nás v Kristu povolal do svého podivuhodného světla, nám dal růst k věčné spáse, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom se s Kristem sjednocovali zachováváním jeho vůle a žili jako svatý lid Boží, vyvolený k životu věčnému, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Nebeský Otče, pomoz nám, abychom tvůj svatý zákon obětavě plnili a tvé božské vznešenosti s čistým srdcem sloužili! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Zjevení 22,12–14.16–17.20

Evangelium: Jan 17,20–26

Verše k obětování: Žalm 68,20–21

Verše k požehnání: Jan 15,26; 16,14

Modlitba k požehnání:

Nebeský Otče, tvůj požehnaný Syn, Velekněz Nové smlouvy, vstoupil do nebeské svatyně, kde se bez přestání za nás přimlouvá. Dej, ať posvěcení přijímáním jeho těla a krve prospíváme ve víře a zýváme svaté jméno Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

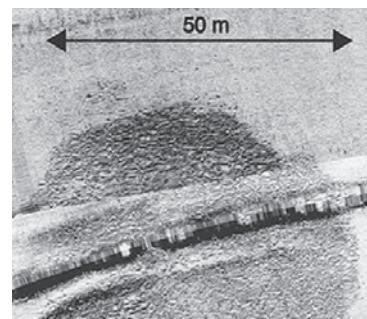
Vhodné písně: 48, 58, 81, 162, 290, 294, 311, 335

PODIVUHODNÝ OBJEV IZRAELSKÉ ARCHEOLOGIE

Na internetu se objevila zpráva, že do mozaiky izraelských archeologických památek přibyla další. Byla sice objevena už před deseti lety, ale odborníci ji tiše zkoumali a zveřejnili až nyní.

Stavba se nachází pod vodou – konkrétně pod Galilejským jezerem. Je to obrovská mohyla z čedičových balvanů, velkých až jeden metr, a nijak neopracovaných. Její stáří se odhaduje se na 3. tisíciletí před Kristem. To je doba, ze které máme v Izraeli i další památky megalitické kultury

(ostatně v Evropě také). Mohyla je dnes vysoká 10 metrů a v průměru měří 70 metrů. Taková hromada nepřipomíná žádný přírodní útvar a jistě vznikla prací člověka. V mohyle by se daly předpokládat uložené ostatky zemřelých lidí, ale to se v tomto případě zatím nepodařilo prokázat. Uvidíme, co přinesou další zkoumání. Dnešní Izrael byl kulturně vyspělou zemí již dávno před Kristem, ba i před příchodem Židů. Ti, kdož Izrael navštívili, vědí, že je to nejen záležitost spirituální, ale že zde

vidíme i úžasnou kulturní mozaiku, neboť se zde střetávalo už po tisíceletí mnoho různých kultur.

Pavel Benda

ŽIDÉ SLAVÍ ŠAVU'OT

Před několika týdny nám student oboru judaistiky Husitské teologické fakulty Antonín Šedivý připomněl oslavy svátku Pesach. Padesát dní po něm následuje další židovský svátek – Šavu'ot. Jestliže je Pesach oslavou osvobození z egyptského otroctví, připomínkou dosažení svobody fyzické, pak je svobodou ducha dosaženo po sedmítýdenním putování spojeném s darováním Tóry – Božího učení – na hoře Sinaj.

Svátek Šavu'ot, který následuje padesát dní po Pesachu, je dalším poutním svátkem judaismu. Jeho název znamená doslova „týdny“ a odvozuje se od příkazu uvedeného ve dvacáté třetí kapitole Třetí knihy Mojžíšovy: „Potom si odpočítáte ode dne po dni odpočinku, ode dne, kdy jste přinesli snopek k oběti podávání, plných sedm týdnů. Ke dni po sedmém dni odpočinku napočítáte padesát dní a pak přinesete Hospodinu novou přídavnou oběť.“ (Lv 13,15–16)

Z uvedeného textu je zřejmý **zemědělský charakter svátku**, který byl později doplněn a překryt dalšími důrazy. S původním charakterem Šavu'ot souvisí některé jeho alternativní názvy, které se objevují v Bibli – „slavnost žně“ (Ex 23,16) či

„den prvních snopků“ (Nu 28,26). Tato pojmenování odkazují na přinášení první sklizené pšenice a dalších plodů z úrody jako obětin do jeruzalémského Chrámu.

Rabínský judaismus přidal svátku Šavu'ot ještě další, duchovnější význam. Podle Talmudu připomíná Šavu'ot „zman matan toratenu“ – „čas darování naší Tóry“. Svátek tak přímo odkazuje na události, které se staly na hoře Sinaj po vyvedení Izraelitů z Egypta. Mojžíš zde přijal od Hospodina jednak Desatero Božích přikázání, ale podle židovské tradice také celou Tóru, to znamená Tóru psanou, která je součástí Tanachu (v křesťanském prostředí nazývaného Starý zákon), a Tóru ústní, která se stala jedním z pilířů rabínského (tj. i dnešního)

judaismu. Pro židy má tento svátek velkou důležitost, neboť jím připomínané události představují jeden z hlavních okamžiků při formování židovského náboženství. Navíc snad ani není nutné zmiňovat význam a dopad připomínaných událostí na křesťanství a křesťanskou společnost, kde hraje Desatero Božích přikázání stěžejní roli zejména v oblasti etiky.

Za zmínku jistě stojí také období mezi svátky Pesach a Šavu'ot, které se nazývá „sifrat ha-omer“ – „počítání omeru“. Výraz „omer“ znamená „snopek obilí“, zde jde konkrétně o ječmen. Také z první úrody ječmene byli židé v době existence jeruzalémského Chrámu povinni odvádět desátek.

Antonín Šedivý

Nad Písmem

JEŽÍŠOVA VELEKNĚŽSKÁ MODLITBA

JAN 17,20–26

Některé texty Janova evangelia nejsou vůbec kazatelsky snadné. Ten ze 17. kapitoly dozajista patří mezi ně. Pokusím se s vámi projít tento text – následující řádky berte jako určitou základní meditaci.

17. kapitola Janova evangelia bývá nazývána velekněžskou modlitbou. Ježíš v ní prosí za své učedníky i za celý svět, stejně jako prosíval velekněz v chrámě za Boží lid. Dnešní oddíl z Janova evangelia je závěrečnou částí této modlitby a Ježíš právě zde prosí za své učedníky. Za ty, které zná nejen jménem, ale zná i jejich bezradnosti, strachy i touhy a zároveň ví, jak to budou mít na světě těžké, až od nich „odejde“.

Můžeme si však všimnout, že Ježíš neprosí jen za ně, ale prosí přes hranice časů za všechny, kteří přijdou i po nich, až do našich dnů, do naší současnosti. V této modlitbě slyšíme, že Pán Ježíš vlastně prosí i za nás, dávno před tím, než jsme se narodili. „Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří.“ Pán Ježíš počítá s tím, že slovo o něm, evangelium, ta dobrá zvěst, zprostředkuje lidem víru v něho. A dodnes, skrze slovo evangelia, skrze svědectví prvních Ježíšových učedníků a jejich následníků, jsou stále noví lidé přiváděni k víře v toho, kterého mohou poznávat jako cestu, pravdu a život. A dále Ježíš prosí: „aby všichni byli

jedno, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás.“

Pán Ježíš prosí za jednotu, která je založena nejen na stejném společenství, ke kterému patříme, nejen na společné nauce, kterou vyznáváme, nejen na společných rituálech, které konáme, ale především na vztahu mezi Synem a Otcem. Jednota jeho následovníků má být tak hluboká a úplná, jako je Ježíšova sjednocenost s jeho Otcem.

Ježíš neprosí jen o to, abychom byli jedno, ale on pro nás vyprošuje, abychom s ním byli i v jeho slávě: „Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu.“ Nevíme, jak to vypadá v nebi, na věčnosti, v Boží slávě. Jako křesťané ale věříme, že se nerozplyneme v nicotě, ale budeme v Boží blízkosti a lásce, protože z Božího slova slyšíme a věříme tomu, že on si nás zamiloval, i přes hranice, které si ani nedokážeme představit.

„Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat...“ Když dnes mluvíme o poznání, často to spojujeme s množstvím informací, které

jsme schopni vstřebat, ale když mluví o poznání Boha a Božích skutečností Pán Ježíš, nejde o to, abychom toho více znali, ale spíše mu jde o to, abychom měli více lásky: „aby v nich byla láska, kterou máš ke mně a já abych byl v nich.“

To, oč Pán Ježíš v této modlitbě prosí, se neshoduje s tím, co vidíme v našem světě, kde je to ale jaksi očekávatelné, ale neshoduje se to ani s tím, co zakoušíme v církvi, i zde je naše zkušenost úplně jiná, žel často hodně bolestná. Můžeme být vůbec jedno, když nedokážeme být ve vztahu k sobě trpěliví, když nás druzí tak moc a často iritují, když si nedokážeme odpouštět, natož se milovat? Lidsky viděno námi všelijak nedůvěřivými, zklamanými a vyčerpanými bídou světa a církve i svou vlastní bídou to skutečně možné není.

Ale Ježíš se tenkrát určitě nemodlil zbytečně, jinak bychom zde asi už jako křesťané ani nebyli. Zkusme na Ježíšovu modlitbu za nás, která nás již staletí drží, posiluje a pomáhá nám na naší cestě za Pánem, odpovědět také modlitbou – prosbou o naší proměnu: **Daniel Majer**

**Svatý Bože,
slyš a vyslyš modlitbu svého Syna,
ve které prosil i za nás.
Smiluj se nad námi a dej nám odvahu a sílu
být více tvými než svými.
Amen.**

NOVÝM BISKUPEM...

Dokončení ze strany 1

ni a vedení církve na straně druhé. Olga Líbalová navíc zdůraznila nutnost vrátit se ke kořenům našeho učení, zkritizovala synkretistické prvky, které se dostávají do naší církve, a projevila pevné odhodlání budovat společenství církve v týmovém duchu tak, aby „rostlo tělo Kristovo“. Pavel Pechanec nás seznámil se svými bohatými aktivitami duchovního, zastupitele města Český Dub i se svou činností na poli divadelní, loutkohercké a činnosti umělecké vůbec. Vyzdvihl také význam rodiny pro službu každého duchovního, zejména pak pro

funkci biskupa. Také on zdůraznil roli společenství pro fungování církevní organizace. Poté, co oba kandidáti ukončili své příspěvky, byli vyzváni, aby posečkali mimo volební prostor. Následovala diskuse v plénu diecézního shromáždění, na níž vystoupili jednotliví stoupenci obou kandidátů. Probíhala ve velmi zdvořilém duchu a tomu odpovídalo i přijetí výsledků samotných voleb, které následovaly po diskusi v plénu. Z celkem platných 99 hlasů dostala sestra Olga Líbalová 28 hlasů a bratr Pavel Pechanec 71 hlasů. **Novým biskupem královéhradecké diecéze Církve česko-**

slovenské husitské byl tedy na dalších sedm let zvolen bratr Pavel Pechanec.

Závěrečná část shromáždění se nesla v duchu této volby. Br. Pechanec poděkoval všem svým bližním, volitelům, ale i těm, kteří volili sestru Líbalovou. Sestře faráře pak vyjádřil díky za důstojnou roli, kterou hrála jako spolukandidátka nově zvoleného biskupa. Následovala modlitba nově zvoleného biskupa, společenství pak vzdalo Bohu díky modlitbou Otčenáš a závěrečné slavnostní požehnání všem udělil dosavadní bratr biskup Štěpán Klásek. **Martin Chadima**

SVĚT KNIHY 2013

Dokončení ze strany 1

mého názoru je důležité předkládat dětem správné knížky v tom správném věku. Babička či F. L. Věk jsou díla jistě krásná, ale děti v 5. či 6. třídě je určitě neocení. Stejně tak – donutíme-li patnáctileté studenty 1. ročníku střední školy číst román Victora Huga „93“, možná ho pře-

louskají, ale určitě nepochopí. A obsah do čtenářského deníku stáhnou z internetu. Chápu, že osnovy jsou dané a autoři jednotlivých období také. Já jsem měla štěstí v podobě „osvícené“ paní učitelky, která s námi všechny autory poctivě probrala, ale do seznamu k čtenářskému deníku nám zahrnula díla **čtivá**

a pro náš věk pochopitelná. I díky tomu dnes patřím mezi horlivé čtenáře a propagátory tištěných knížek. Každoročně navštěvuji *Svět knihy*, kde potkávám malé a ještě nadšené čtenáře. A je jen na nás – autorech, vydavatelích, učitelích a rodičích – abychom v nich ten malý plamínek nadšení neudusili. **S. Koblížková**

KDYŽ JDE O ŽIVOT

Kromě židovského svátku, o němž píšeme na straně dvě, připadají na tento týden další významné dny. 15. květen je Mezinárodním dnem rodiny a Českým dnem proti rakovině, 12. květen je Dnem matek a také Dnem zdravotních sester. V tento den se v roce 1820 narodila zakladatelka moderního ošetrovatelství Florence Nightingalová. Za Krymské války v polovině 19. století dokázala v polních nemocnicích zlepšením hygieny výrazně snížit úmrtnost zraněných, stanovila zásady odborné péče o pacienty. Práci všech, kteří jako své poslání cítí zdravotní pomoc a službu, bychom chtěli připomenout dvěma články autorů Davida Frýdla a Martina Richtera.

Když slyším houkání záchranky, naučil jsem se už před lety rychle říci na adresu těch, kteří v ní jedou, střelnou modlitbu. Ta modlitba je určená záchraněmu týmu, ale i tomu, za kterým jedou, nebo kterého vezou: „*At' vám Bůh žehná a dojedete včas...*“ Být včas na místě je jako zaklínadlo a je asi tím prvním, co člověk v souvislosti se záchranou službou napadne. Prožil jsem to zatím, díky Bohu, jenom jednou. Jasně si vybavuji, jak nekonečně dlouhých se mi zdálo těch pár minut, které uběhly, nežli záchranka dorazila. Na samém konci prázdnin v horkém srpnovém odpolední náhle v autě zkolaboval náš rok a půl starý syn Benjamin. Čas do příjezdu záchraně služby byl vyplněn rozhovorem s dispečerkou, která mi přes telefon radila, co mám s dítětem dělat. Člověk si přitom uvědomil, jak je neznalý elementárních postupů při záchraně života, ale nejen to: i jak život samotný může být zranitelný. Všechny domnělé jistoty, které ještě před pěti minutami člověk ve své bezstarostnosti měl, rázem vzaly za své. Když jsem tu vypjatou událost prožíval, připadalo mi to, jako bych se díval na film. Události šly jedna za druhou, byly v nich tváře mých blízkých, já samotný, ale jako bych se na všechno díval z odstupu. Vybavují si pocit, který jsem měl, když mi záchranáři řekli, abych se svým autem jel za sanitkou, slyšel jsem její houkání, automaticky byl přitom navyklý prosit o požehnání a včasný příjezd, ale v té sanitce bylo najednou mé vlastní dítě a já v tu chvíli prožíval úzkostnou nejistotu. Nejenom pod dojmem prožitých skutečností mají všichni záchranáři můj obdiv. Setkávají se s bolestí, utrpením, smrtí, ale také s těmi, kteří přežívají, tedy těmi ve velké většině nepoučenými co dělat, bezradnými,

lidmi ve stresu a emočním tlaku. A dalším důležitým rozměrem, který mě v souvislosti s prací záchranářů přichází na mysl, je, že jsou bezprostředními svědky toho, jak až nesnesitelně křehkým může lidský život být. Smrt nevnímají pouze v její nemocniční podobě, kde dožívá převážná část starých lidí. Ve své práci potkávají všechny věkové kategorie zasažené náhlou změnou zdravotního stavu: lidi, kteří ještě před chvílí

v příběhu o setkání Ježíše s ochrnutým, kterého k němu přinesli přátelé na nosítkách a dokonce ho spustili až k Ježíšovým nohám otvorem ve střeše. **Ti čtyři jsou pro mě dávnými prapředky a snad i patrony všech budoucích záchranářů.** Pro uzdravení přítele jdou do maxima svých možností: Kladou ho na nosítka, prodírají se davem. Když se nemohou dostat až k Ježíšovi, volí radikální cestu přes střechu. A Ježíš, když uviděl jejich víru, řekl ochrnutému: „*Synu, odpouštěj se ti hříchy.*“ Je to zvláštní. Ten po léta nemocný člověk nemusel udělat vůbec nic. Dokonce ani nemusel být při smyslech, mohl se smát, mohl Ježíšem pohrdat, nevěřit mu ani nos mezi očima, a přesto, pro víru svých přátel byl zachráněn.

Jak ten dávný biblický příběh aplikovat na práci současných záchranářů? Nenamlouvejme si, že je mezi nimi nějaké zvlášť vysoké procento věřících lidí. Právě díky dennodenní konfrontaci s utrpením a pomíjivostí života mnoho z nich ztrácí sílu věřit, že existuje ještě něco za smyslem tohoto tak lehce zranitelného bytí. Spojnicí však může být **vůle vzít nemocného tam, kde existuje síla mocná zvítězit nad nemocí.** Služba záchranářů, stejně jako lékařů i zdravotních sester je službou životu v ohrožení, s vírou, že nemocnému může a má být pomoci. Lidé se tak, možná nevědomky, stávají nástroji Boží pomoci. A tak, přestože záchranáři jsou ve své většině službou profánní, má svůj základ v duchovní skutečnosti, že život je hodnotou posvátnou, že musí být chráněn a pěstován. Věřící k tomu může jenom přitakat, být za ní vděčný a spolu se žalmistou o Bohu vyznat: „*U tebe je pramen žití, když ty jsi nám světlem, spatřujeme světlo.*“ **David Frýdl**

*Z bílého plátna mého pláště
na něž se promítaly důvěřivě
napjaté a rozrušené
pohledy pacientů*

*na bílé plátno prostěradla
na něž se promítá
mé vlastní drama.*

*Širokouhlá projekce života
se zúžila na jediný
zorný úhel.*

*Úzká a těsná je brána
vedoucí k životu...*

**Alois Volkman,
sbírka Znovuzrození**

spěchali do práce s hlavou plnou plánů a starostí, děti, které se ještě před pár okamžiky bavily hrou a nyní leží bezvládně na zemi. Člověk, který ještě před chvílí měl jistotu svého postavení, svá práva, na kterých si zakládal, své vědomosti a um, je v jediném okamžiku bezbranný a odkázaný na pomoc druhých. O to víc zajímavější je potom slyšet svědectví záchranáře – věřícího křesťana. V evangeliu je dochovaný jedinečný příběh o praktické lidské pomoci k záchraně druhého člověka

Z NAŠICH SETKÁNÍ

Stalo se již pěknou tradicí, že v našem horažďovickém Husově sboru hostíme každý měsíc nějakou zajímavou osobnost. Tentokrát naše pozvání přijal a ve čtvrtek 18. dubna k nám zavítal básník a esejista Stanislav Kubín z náboženské obce Liberec.

Spolupracuje s Českým rozhlasem, s redakcí náboženského vysílání České televize Brno i s řadou významných osobností. Jeho autorský recitál „Lahodná vteřina“, který vznikl z podnětu redaktorky Radia Proglas Anny Štěpánkové, je vskutku pohlažením po duši. Živé slovo – verše v podání autora, se ze záznamu střídalo s hudebními vstupy a průvodním slovem básníka Františka Novotného, teologa Jiřího Vanička, herce Alfréda Strejčka a novináře Pavla Štěpánka v jedinečném podání Mgr. Benjamina Mlýnka. Nechyběla ani nabídka knih a autogramiáda. V citlivě komponovaném pořadu poezie a esejů si opravdu každý mohl vybrat z pestré nabídky to, co je jeho srdci nejbližší. Svě dojmy z tohoto večera nemohu vyjádřit lépe, než to učinil ve své předmluvě k *Ponorné řece* S. Kubína herec Alfréd Strejček: „*Umíš dávat a před takovými Hospodín neskrývá svou tvář. Tvé Příběhy světla jsou prozářené těmi na počátku cest. Jsou o pokoře, naslouchání a pohlazení... Úzká je cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá... vim, že hájemství poezie je chráněnou krajinnou oblastí, kam se vstupuje mlčky a s nemohými.*“ Po skončení pořadu jsme si ještě dlouho s autorem povídali a rozcházeli se s pocitem, že každý, komu se ve shonu všedních dnů docela nevytratila ze života poezie, mohl prožít chvíli zastavení, rozjímání i potěšení. **Miroslava Jarolímová**

Stanislav Kubín – „Ponorná řeka“

ukázky z tvorby

Zkamenělý čas
Končí se hra
V níž dát jsi toužil mat
A zatím jak plynul čas
Souboj proměnil se v pat
Z krále je pěšec
A královně zšedl vlas

Víš
I kdybys jen tiše mlčela
A jen v duchu vyčítala
Tu stěnu zoufání co trčela
Občas mezi námi jako skála
Jako zkamenělý čas
V mém srdci stále bude znít
Tvůj konejšív hlas

Snažím se
Snažím se slova veršů svých
zavěšovat na květy melodií
na větve stromů písní
tiše znejících ozvěnou
dávných dnů co ve vzpomínce žijí
snažím se svá slova
hníst jak sochař hlínu
jako vlny moře
hnětou mořský břeh
jako čas co marně neuplynul
jako radost střídá hoře
jako výšivku co má pestrý steh
vždyť útěcha
je dcerou víry

Ohlédnutí za Velikonocemi v Novém Strašecí

Letošní Velikonoce byly v náboženské obci v Novém Strašecí mimořádně slavnostní. Na Pondělí velikonoční se do Husova sboru sjeli duchovní i hosté z několika náboženských obcí, aby společně ke službě evangeliu Kristovu vyslali nového služebníka, bratra Michala Balka, který u nás už řadu let koná kazatelskou službu. Přivítali jsme také vzácné hosty: pražského biskupa doc. ThDr. Davida Tonzara, Th.D. a zástupce Husitské teologické fakulty UK děkana prof. ThDr. Jana Blahoslava Láška.

První část bohoslužby s kázáním sloužil bratr biskup Tonzar, který také vedl celý obřad svátosti kněžského svěcení. Bratr děkan vydal svědectví o odborné přípravě kandidáta a doporučil jej k přijetí kněžského svěcení. Spolusvětiteli byli ti, kdo se během let podíleli na duchovním zráním Michala Balka, duchovní a laici naší milé církve. Všichni přítomní byli svědky slibu bratra Michala, který se zavázal k věrné službě Ježíši Kristu a složil slib do rukou svých světitelů. Poté bratr biskup, bratr děkan i světitelé vzkládali ruce a prosili o dary Ducha svatého pro budoucího kněze. Po slibu a svátosti kněžského svěcení, který jsme všichni prožívali s velikou radostí a vnímali duchovní sílu mimořádného okamžiku, mohl bratr farář Balek poprvé sloužit druhou část bohoslužby a všem přítomným posloužit svátostí večere Páně. Po slavnostní bohoslužbě následovalo přátelské posezení a pohoštění. Náboženská obec děkuje především svému Pánu za nového služebníka a děkuje i všem, kdo se podíleli na této události. **rst**

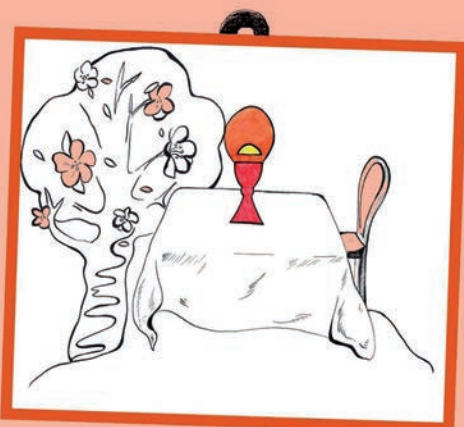
„NÁSTROJE“ BOŽÍ POMOCI

Praskla mi cévní výduť v mozku. Bolest byla tak hrozná, že jsem ztratil vědomí. Probudil jsem se až na neurochirurgickém oddělení nemocnice v Hradci Králové. K bolesti se přidružily velmi vysoké teploty. Nikdy bych nevěřil, že člověk může mít horečku 42,2 °C. Nebylo možné mě v tomto stavu operovat. Nevnímám čas, vnímám jenom bolest. Někdy v tomto „časoprostoru“ za mnou přišel člověk v civilním obleku a představil se jako husitský farář. Položil mi ruku na hořící čelo a dlouho ji tam nechal. Ruka byla chladná a příjemná – ne, nečekejte zázrak, bolest neprestala, ani horečka neustoupila.

Kněz mi po určité době popřál uzdravení a odešel. Krátce poté přijala zdravotní sestra, podala mi nějaké léky na bolest a obě ruce mi položila na spánky. „Nebojte, dobře to dopadne,“ řekla a odběhla k dalšímu pacientovi. Celou noc jsem cítil ten hojivý a tišící dotek lidských rukou, které dokážou pomoci, zahnat beznaděj a vrátit víru. Druhý den mě úspěšně operovali. Podle vyjádření lékařského týmu jsem měl 4 procenta naděje na přežití. Už je to 22 let. A já vím a pevně věřím, že se stal zázrak, že mě zachránily ruce lidí: Ruce kněze, ruce zdravotní sestry a ruce lékaře.

Martin Richter

ZPRÁVY

Vážení pedagogové, absolventi, studenti
a přátelé
Husova institutu teologických studií

oslavte s námi dne 21. května 2013
od 16 hodin

na zahradě Úřadu Pražské diecéze CČSH
10. výročí založení
Husova institutu teologických studií

Přijďte se seznámit se spolustudenty
a absolventy a oslavit s námi toto výročí
na místě, kde to všechno začalo.

VŠICHNI JSTE SRDEČNĚ ZVÁNI

Instalace biskupa

Milé sestry a bratři, oznamujeme, že slavnostní ordinace a instalace nového biskupa královéhradecké diecéze Mgr. Pavla Pechance se koná 18. května od 14 h ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové. **red**

Pozvánka na Dětský den

Zveme vás s vašimi dětmi a vnučaty do Husova sboru v Nuslích, abyste v předstihu dne 31. května od 14 do 18 hodin oslavili jejich Dětský den. Program připravili studenti z HTF UK spolu s radou starších:

- malování na zdi, na papír,
- rozmanité hry (hledání pokladu, vyzkoušení zručnosti a přesnosti),
- čtení pohádek a další zábavné hry. Nejlepší děti v uvedených disciplínách získají odměny. Koutek pro maminky, tatínky, prarodiče. Pro děti a dospělé bude připraveno občerstvení. Na shledání se těší vaši bratři, ses-

try a budoucí kamarádi z NO Nusle, Tábořská ul. 65, Praha 4.

Čestmír Holeček

Autorům kalendáře

Milé sestry a bratři, oznamujeme, že uspořádáním kalendáře Blahoslav na rok 2014 byl pověřen bratr Ervín Kukuczka. Prosíme autory, aby své příspěvky zaslali elektronickou poštou na adresu erwin.kukuczka@tiscali.cz, a to do konce května. Telefon na bratra Kukuczku je 468 009 060. Objednávky kalendáře přijímá bratr František Brynych, Wuchterlova 5, 166 26, Praha 6-Dejvice; prodejna.blahoslav@ccsh.cz. **red**

Pozvání na pouť

V sobotu 1. června v 10 h se koná na hoře svatého Klimenta u Osvětímam bohoslužba, při které poděkujeme za životní dílo Cyrila a Metoděje. Bohoslužbu povede patriarcha církv-

ve spolu s brněnským biskupem. Od 14 h jste pak zváni do sboru J. A. Komenského ve Bzenci; diecézní setkání pokračuje přednáškou o Cyrilovi a Metodějovi a bude uzavřeno koncertem Komorního sdružení pro duchovní hudbu. Podrobnosti v příštím čísle časopisu. **red**

Výstava v Prostějově

Zveme do Husova sboru naší církve v Prostějově (Demelova ul. 21) na vernisáž fotografií z Ugandy a Rwandy. Na krásné snímky i besedu s hosty z Ugandy dr. Solomonem Nkesiga a Anette Akankeasha se můžete těšit 13. května v 17.30 h. **red**

Koncerty u sv. Mikuláše

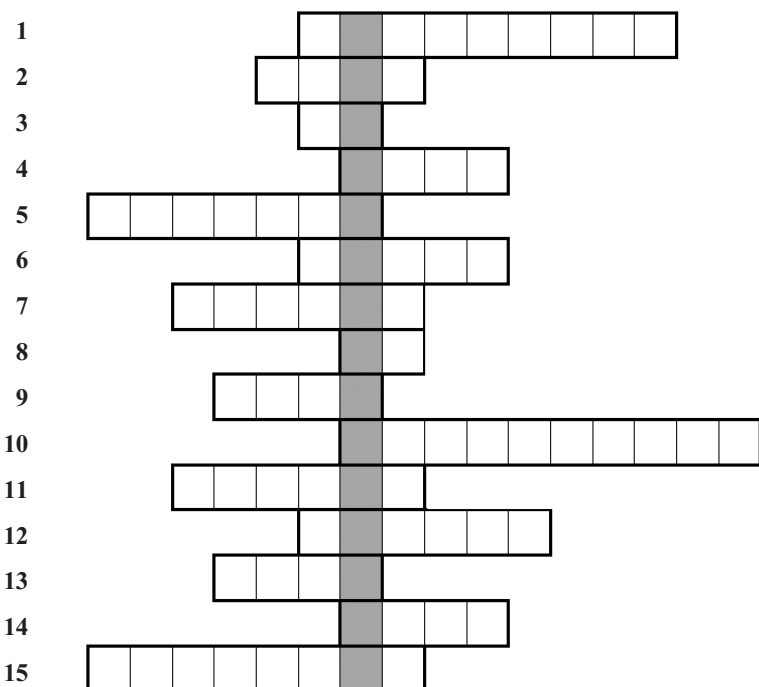
- 13. 5. – 20 hodin
Bach, Dvořák, Händel, Gershwin
Od baroka k jazzu
Prague Brass Ensemble,
J. Kalfus – varhany,
- 14. 5. – 14 hodin
Benefiční koncert – zdarma
University of Nebraska Honor
Choir (USA)
- 14. 5. – 17 hodin
Bach, Dvořák, Händel,
Mendelssohn-Bartholdy
J. Kalfus – varhany,
Y. Škvárová – mezzosoprán
- 15. 5. – 17 hodin
Bach, Händel, Telemann
J. Popelka – varhany,
M. Lopuchovský – flétna
- 16. 5. – 17 hodin
Händel, Bach, Telemann,
Mozart
M. Hanzal – varhany,
F. Bílek – trubka
- 17. 5. – 17 hodin
Bach, Schubert, Dvořák, Verdi
J. Kšica – varhany,
T. Jindra – bas
- 17. 5. – 20 hodin
Mozart, Bach, Vivaldi, Dvořák
Prague String Orchestra,
A. Vondráčková – housle,
V. Vlna – hoboj
- 18. 5. – 17 hodin
Caccini, Bach, Vivaldi, Mozart
Z. Němečková – varhany,
V. Likérová – soprán
- 18. 5. – 20 hodin
Mozart, Bach, Vivaldi, Dvořák
Prague String Orchestra,
A. Vondráčková – housle,
V. Vlna – hoboj
- 19. 5. – 17 hodin
Händel, Bach, Telemann,
Mozart
O. Kvěch – varhany,
V. Slivanský – flétna
- 19. 5. – 20 hodin
Mozart, Bach, Vivaldi, Dvořák
Consortium Pragense Orchestra,
Y. Škvárová – mezzosoprán
M. Laštovka – trubka

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

JEŽÍŠ SE MODLÍ ZA UČEDNÍKY

K vyřešení následující doplňovačky budete nejspíš potřebovat Bibli, abyste si mohli nalistovat text Jan 17,20–23. Zde je totiž přepsán neúplně – doplňte-li správně chybějící slova do tabulky, vyjde vám tajenka.

Ježíš pozvedl oči k (14) a řekl: „Otče, (15) jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich (6) ve mne uvěří; aby (11) byli jedno jako ty, (9), ve mně a já v (2), aby i oni byli v nás, aby tak svět (7), že jsi mě (12). Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako (3) jsme jedno – (8) v nich a ty ve mně; aby (4) uvedeni v (10) (5) a (13) aby poznal, že ty jsi mě poslal a (1) sis je tak jako mne.

(Řešení z minulého čísla: Přijdu k vám.)

Jana Krajčřířková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6.

Redakce: ThDr. Klára Břeňová, Mgr. Markéta Stehlíková, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

JUBILEJNÍ XX. KURZ VARHANÍKŮ A ZPĚVÁKŮ VE ZLÍNĚ

Ani se nechce věřit tomu, jak čas rychle letí. Když jsem byl v r. 1994 požádán tehdejší ústřední radou naší církve o obnovu v dávných letech pořádaného oblíbeného hudebního kurzu, nevěřil bych tehdy, že se vytvoří tak silná tradice setkávání těch, kdo v církvi slouží či se rozhodli ke službě jako varhaníci, sborníci či zpěváci. Máme za sebou devatenáct setkání na různých místech naší vlasti, která byla vždy radostná, byla naplněna přátelstvím a nesmírnou chutí učinit něco pro rozvoj hudebních dovedností, které všichni dáváme do služby církvi na mnoha místech. Přicházeli i přicházejí pokročilí muzikanti, ale často i ti začátečníci, kteří překonávají zábrany ostychu. Každý náš kurz je motivuje k práci na vinici Páně. Snad tomu bude i letos, kdy slavíme kulaté výročí našeho kurzu – v pořadí již dvacáté.

Místem konání XX. kurzu varhaníků a zpěváků Církve československé husitské bude tentokrát Zlín, a to ve dnech 9. – 17. srpna. Účastníci se sejdou v pátek v odpoledních hodinách v sále evangelického kostela ve Štefánikově ul. Ubytování je zajištěno na nedaleké koleji Univerzity Tomáše Bati. Čekají nás dny naplněné hrou a zpěvem, poznáním moderního města a jeho okolí. K duchovnímu povzbuzení poslouží ranní a večerní pobožnosti, při nichž doprovodí zpěv hrou na varhany jednotliví účastníci kurzu. Den Páně oslavíme se zlínskou obcí, sejdeme se pak u biblické večere. Od pondělí do pátku strávíme dopoledne hrou na varhany ve skupinkách, odpoledne přednáškami, nácvikem sborového zpěvu – a to vše bude směřovat k našemu veřejnému koncertu, který se uskuteční v pátek 16. srpna v 19 hodin v evangelickém kostele ve Zlíně. Kurz ukončíme sobotní songovou bohoslužbou v 9.30 hodin. A pak se rozjedeme do svých domovů určitě opět s radostí a mnoha zážitky ze společně prožitých dnů. Letošní kurz ve Zlíně se koná pod patronací brněnské diecéze.

Již pět let jsme neměnili výši částky kurzovného, která činila bez jakýchkoli dotací pro účastníka 3 000 Kč. Vzhledem k navýšení cen (DPH) i ceně za ubytování (280 Kč za osobu a noc) jsme nuceni kurzovné zvýšit na částku 3 500 Kč. V ceně je zahrnuto ubytování a stravování 3x denně. Kurzovné se hradí na místě po příjezdu. Zájemci o kurz varhaníků a zpěváků se mohou hlásit na adresu FÚ CČSH Zlín, Štefánikova 6305, 760 01 Zlín a také na mailové adrese: nocsh.kov@seznam.cz – a to do 25. června.

Plánujete dovolenou? Přemýšlíte, jak prožít dny prázdnin? Rádi muzicírujete – to je hrajete, zpíváte? Přemýšlíte o tom, že byste mohli sloužit za varhanami, harmoniem ve své náboženské obci? Pak tedy neváhejte a přihlaste se na letošní jubilejní hudební kurz naší církve. Na všechny účastníky se již nyní těší

Zdeněk Kovalčík, farář ve Zlíně a vedoucí kurzu varhaníků a zpěváků

Z EKUMENY

Celosvětový den modliteb

Setkání křesťanů z různých církví ke chvalám a modlitbám za naši zemi se bude konat 19. května. Začne asi dvouhodinovou bohoslužbou v Betlémské kapli. Druhou částí programu bude průvod radosti, který povede z Betlémské kaple na Pražský hrad. Jádro pochodu budou tvořit hudebníci.

Část účastníků se u Karlova mostu oddělí a přejde na veřejné shromáždění na lodi plující po Vltavě (16.30–17.30 h). Jde nám o to modlit se a chválit svého Pána a Boha i na veřejnosti. Budeme se modlit za vládu a v moci postavené, děkovat za pozitivní postoj naší vlády k Izraeli. Zazní zvěst evangelia (česky a anglicky) a budeme vyhledávat jednotu Kristova lidu napříč církvemi. Bližší informace: www.denmodliteb.cz. **Podle www.kmspraha.cz**

Vážené sestry a vážení bratři,

dovoľte nám seznámit Vás s novým členem CČSH, občanským sdružením SION – Společnost učitelů, studentů, absolventů a přátel HJTŠ, o.s., jež se zrodilo dne 18. února 2013 na MV ČR. Sdružení SION vzniklo jako reakce na přání a snahu studentů, věrných přátel a sympatizantů HJTŠ, založit sdružení, které by spojovalo, rozvíjelo a podporovalo společné zájmy lidí podobného studijního zaměření, obdobného smýšlení a citění, s neoblomnou vůlí po zdokonalování sebe i druhých a s neutuchající vírou v našeho Pána Ježíše Krista.

Název sdružení „SION“ se cíleně navrácí ke kolébce křesťanství, do Jeruzaléma, k výšině u jihozápadního rohu hradeb Starého Města, čímž zároveň citlivým způsobem poukazuje na jeden ze základních stavebních pilířů sdružení a na směr, jímž by se chtělo ubírat.

Primárním cílem sdružení je poskytování obecně prospěšné činnosti v oblasti vzdělávání a kultury, vytvoření platformy pro zahraniční a mimoškolní aktivity studentů HJTŠ a prostoru pro přirozenou koexistenci a spolupráci s veřejnými institucemi na základě partnerství a vzájemného respektu v oblasti vzdělávání. Duchovní podpora členů sdružení a snaha o integraci duchovních hodnot a společenských věd do života veřejnosti jsou jeho součástí. Cestou k naplnění těchto cílů budou pravidelné semináře o duchovních otázkách, přednášková činnost a konference, stejně jako organizování a účast na kulturních a sportovních akcích. Členové SIONu dostanou příležitost aktivně vytvářet a krystalizovat podobu tohoto občanského sdružení s vědomím, že přispívají ke spoluodpovědnosti nejen sdružení samotného, ale i současného a budoucího stavu HJTŠ, včetně jeho aktivit. Skálopevně věříme, že zrod SIONu bude přínosem pro všechny zúčastněné a že se stane prototypem toho, jak má společenství postavené na pevných duchovních, kulturních a morálních základech fungovat. Se stanovami SIONu se můžete podrobně seznámit na www.husiti.cz, kde najdete i přihlášku ke stažení. Vyplněnou přihlášku zašlete na kontaktní adresu sdružení nebo na murinova.sion@gmail.com.

Maja Murinová

